

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci žalobcu **J. M.**, bytom Z. č. X., L. – O. proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Banskej Bystrici**, Ul. 9. mája č. 1, Banská Bystrica o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-PK-6-04/2010 o preplatku na nemocenskom zo 14. mája 2010, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. októbra 2010, č. k. 23 S/64/2010-23, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. októbra 2010, č. k. 23 S/64/2010-23, **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. KRP-PK-6-04/2010 zo 14. mája 2010 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 9 € do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom zo 6. októbra 2010, č. k. 23 S/64/2010-23, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia zo 14. mája 2010 číslo KRP-PK-6-04/2010, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci z 15. marca 2010 číslo ORP-VO-247/2010, ktorým bolo žalobcovi podľa § 12 ods. 10 a § 103 ods. 2, 3 zákona č. 382/2002 Z. z. (ďalej len „zákon“)

za dni od 15. januára 2010 do 29. januára 2010 priznané nemocenské vo výške polovice sumy nemocenského podľa § 8 zákona, vo výške 10,21 € za kalendárny deň a ktorým súčasne podľa § 113 ods. 2 písm. g/ zákona č. 328/2002 Z. z. bola žalobcovi uložená povinnosť vrátiť sumu 284,49 € ako rozdiel medzi vyplatenou náhradou služobného platu a nemocenským priznaným týmto rozhodnutím za kalendárne dni od 15. januára 2010 do 29. januára 2010 v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal po preskúmaní rozhodnutia za preukázané, že žalobca porušil liečebný režim tým, že sa nezdržoval v mieste určenom lekárom, ktoré bolo uvedené v potvrdení o dočasnej práceneschopnosti, a nedodrжал čas povolených vychádzok v zmysle § 80 ods. 5 zákona. Krajský súd preto považoval rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu za rozhodnutie vydané v súlade so zákonom.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca. Namietal, že liečebný režim neporušil, keďže bol v daný deň pozvaný na stretnutie s prezidentom Policajného zboru Slovenskej republiky gen. JUDr. Jánom Packom, ktorý bol jeho najvyšším nadriadeným a teda išlo o služobnú cestu, pričom mu bola prezidentom PZ SR udelená pamätná medaila. Udelenie tejto medaily preukazuje, že išlo výslovne o služobnú cestu, aj keď utajenú z dôvodu podozrenia z trestnej činnosti nadriadených žalobcu. Poukázal na skutočnosť, že ošetrojúca lekárka M.. Č. uvádzala vo veci nepravdivé tvrdenia, pričom ani správny orgán ani súd prvého stupňa nevykonali ním navrhované dôkazy(konfrontáciu medzi M.. Č. a manželkou žalobcu). Podľa jeho názoru správny orgán porušil základné pravidlá konania uvedené v § 3 ods. 1 až 4 zákona č. 71/1967 Zb., nevypočul ním navrhované osoby a nevychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil a priznal mu náhradu trov konania vo výške 44,25 € ako náhradu cestovného do Banskej Bystrice

Žalovaný navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolania v medziach žaloby, v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného vo veci výšky nemocenského a povinnosti žalobcu vrátiť preplatok na nemocenskom.

Podľa § 8 zákona č. 328/2002 Z. z. výška nemocenského je u policajta 70% čistého denného služobného platu ustanoveného v § 12 a u profesionálneho vojaka je 70 % čistého denného služobného príjmu ustanoveného v § 12.

Podľa § 12 ods. 10 zákona policajt, ktorý má počas dočasnej neschopnosti nárok na služobný plat, náhradu služobného platu alebo nemocenské, alebo profesionálny vojak, ktorý má počas dočasnej neschopnosti nárok na služobný príjem, náhradu služobného príjmu alebo nemocenské a ktorý porušil liečebný režim určený ošetrujúcim lekárom, má odo dňa porušenia liečebného režimu do skončenia dočasnej neschopnosti nárok na polovicu nemocenského podľa § 8.

Podľa § 113 ods. 2 písm. f/ zákona poberateľ dávky sociálneho zabezpečenia je povinný dodržiavať liečebný režim určený ošetrujúcim lekárom počas trvania dočasnej neschopnosti zdržiavať sa na adrese uvedenej na potvrdení o dočasnej neschopnosti.

Skutočnosť, že žalobca dňa 15. januára 2010 sa v čase pri vykonaní kontroly dodržiavania liečebného režimu nenachádzal v mieste bydliska a nemal v danom čase ani povolené vychádzky ošetrujúcim lekárom, je z podkladov administratívneho spisu nesporná a nebola žalobcom vyvrátená. Žalobca totiž nijakým spôsobom nepreukázal, že počas dočasnej práceneschopnosti dodržiaval liečebný režim, ktorý mu bol určený lekárom, čoho dôkazom je skutočnosť, že v deň vykonania kontroly si vybavoval, ako sám uvádza, iné záležitosti. Ani sám žalobca, ktorý bol práceneschopný od 1. januára 2010 netvrdil, že ide do Bratislavy za účelom odborného vyšetrenia, čo by sa mohlo považovať za účel súvisiaci s jeho zdravotným stavom, ale ako sám uviedol, išiel za policajným prezidentom. Na taký účel mu ošetrujúci lekár ani nemohol dať súhlas na celodennú vychádzku. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že zo žiadneho zákonného ustanovenia

nevyplýva možnosť počas trvania dočasnej práceneschopnosti vykonať služobnú cestu, o ktorú podľa názoru žalobcu malo ísť. Tak ako krajský súd, aj odvolací súd preto dospel k záveru, že porušenie liečebného režimu zo strany žalobcu bolo jednoznačne preukázané a na ten účel nebolo potrebné vykonať v správnom konaní ďalšie dokazovanie.

Ak teda za uvedeného skutkového stavu vo veci správne orgány rozhodli, že žalobca z dôvodu porušenia liečebného režimu má podľa § 12 ods. 10 zákona nárok na výplatu polovice nemocenského, v tejto časti ich rozhodnutia odvolací súd považoval za súladné so zákonom.

Povinnosť vrátiť preplatok na nemocenskom v sume 284,49 € prvostupňový správny orgán vo výroku „2“ svojho rozhodnutia oprel o ustanovenie § 113 ods. 2 písm. g/ bod 2 zákona.

Podľa § 113 ods. 2 písm. g/ zákona poberateľ dávky sociálneho zabezpečenia je povinný vrátiť dávku sociálneho zabezpečenia alebo jej časť odo dňa, od ktorého nepatrila vôbec alebo nepatrila v poskytnutej sume, ak prijímal dávku sociálneho zabezpečenia alebo jej časť, hoci vedel alebo musel z okolností predpokladať, že sa vyplatila neoprávnene alebo vo vyššej sume, ako patrila.

Podľa názoru odvolacieho súdu v predmetnej veci doteraz nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané naplnenie podmienok uvedených v § 113 ods. 2 písm. g/ bodu 2 zákona. Správne orgány prvého a druhého stupňa sa vo svojich rozhodnutiach naplnením týchto podmienok vôbec nezaoberali a v rozhodnutiach neuviedli, na akom základe dospeli k záveru, že žalobca vedel alebo musel z okolností (akých) predpokladať, že sa mu nemocenské vyplatilo neoprávnene alebo vo vyššej sume ako patrilo. V tejto časti je tak prvostupňové rozhodnutie ako aj rozhodnutie žalovaného nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Túto otázku ponechal bez povšimnutia aj krajský súd napriek tomu, že žalobca v žalobe namietal aj povinnosť vrátiť neoprávnene vyplácanú sumu vo výške 284,49 €.

Nie je úlohou súdov pri preskúvaní rozhodnutí správnych orgánov nahrádzať ich činnosť, najmä pokiaľ ide o riadne zistenie skutkového stavu. Odvolací súd vzhľadom na nedostatok odôvodnenia rozhodnutia žalovaného v časti týkajúcej preplatku na nemocenskom dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného ako celok nie je v súlade

so zákonom. Z toho dôvodu rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie žalovaného podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní je bude úlohou žalovaného na účely zistenia skutočného stavu doplniť dokazovanie v intenciách ustanovenia § 113 ods. 2 písm. g/ zákona a vo veci opätovne rozhodnúť, pričom svoje rozhodnutie aj riadne odôvodní.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p., keďže žalobca bol v konaní úspešný. Žalobcovi v súdnom konaní vznikli trovy pozostávajúce z cestovného na pojednávanie dňa 6. októbra 2010 na Krajský súd v Banskej Bystrici a späť, ktoré mu súd priznal vo výške cestovného autobusovou dopravou z Lučenca do Banskej Bystrice a späť v sume 2x4,50 €, celkom v sume 9 €, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Odvolací súd žalobcovi nepriznal uplatnenú náhradu cestovného osobným motorovým vozidlom vo výške 44,25 €, lebo v zmysle § 73 ods. 2 zákona č. 543/2005 Z. z. žalobcovi patrí náhrada cestovného ako pri ceste hromadným dopravným prostriedkom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. januára 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská